

РЕШЕНИЕ

№...21.....град Шумен, 04.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Шуменският административен съд в публичното заседание на осемнадесети септември през две хиляди и седемнадесета година в състав:

Председател: Росица Цветкова

Членове: Татяна Димитрова

Снежина Чолакова

при участието на секретаря Св. Атанасова
и с участие на прокурор Д. Шостак от ШОП,
като разгледа докладваното от административния съдия Р. Цветкова адм.
д. №193 по описа за 2017 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.186 ал.2 във вр. с чл.191 ал.2 и чл.196 от АПК, образувано по Протест от Д. Димитров – заместник окръжен прокурор при Окръжна прокуратура град Шумен, срещу чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационна дейност в Община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово.

В протеста се сочи, че визираната разпоредба противоречи на нормативен акт от по-висока степен, а именно на чл.3 ал.3 и на чл.23 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност /ЗОАРАКСД/. В атакуваната разпоредба от Наредбата на Община Смядово липсва конкретизация за системност или грубо нарушаване на изискванията на наредбата, при което се дава възможност на общинската администрация да преценява сама за всеки конкретен случай налагане на ограничителните мерки без ясни критерии, което противоречи на нормата на чл.3 ал.3 от ЗОАРАКСД, която въвежда задължение за административния орган да налага ограничения и тежести на стопанските субекти, които са съобразени с постигане целите на закон, като мерките са изброени в нормата на чл.23 от същия закон. Ал.2 на чл.23 от ЗОАРАКСД определя, че тези мерки се определят единствено със закона, поради което предвидените ограничителни мерки в разпоредбата на чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационната дейност в Община Смядово са различни от предвидените в ЗОАРАКСД, поради което вносителят на протеста моли съда да отмени атакуваната разпоредба, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответната страна Общински съвет град Смядово, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура - Шумен поддържа протеста на основание изложените в него съображения и моли съда да отмени посочените разпоредби.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи от фактическа страна следното:

С Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. на ОбС Смядово, е приета Наредба за рекламната и информационната дейност в Община Смядово. Видно от Протокола от проведеното заседание, от 13 общински съветника са присъствали 13, а при приемане на процесната Наредба 13 общински съветници са гласували «за» приемането на наредбата, като няма въздържали се или против. Решението е прието при необходимия кворум и мнозинство, с гласовете на всичките 13 общински съветници. По делото е приложена и докладна записка от Кмета на общината вх.№33/26.03.2009 г., съдържаща предложение за приемане на Наредбата. От приложената Покана за провеждане заседание на ОбС Смядово на 08.04.2009 г. се установи, че приемането на Наредбата е включена в дневния ред под точка 2. Наредбата за рекламната и информационна дейност в община Смядово не е търпяла изменения до настоящия момент.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване е разпоредбата на чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационна дейност в община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово - подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75 ал.1 от АПК, подлежащ на проверка за законосъобразност. Протестът е подаден от прокурор, който съгласно чл.186 ал.2 АПК разполага с правомощието да оспори пред настоящия съд текстове на Наредбата, приета от ОбС Смядово, като това оспорване, според чл.187 ал.1 от АПК, не е ограничено със срок. Предвид изложеното, оспорването е допустимо.

Разгледан по същество и след проверка на административния акт, съгласно чл.168 ал.1 от АПК във връзка с чл.146 от АПК, съдът приема, че протестът се явява основателен по следните съображения:

Оспореният акт има нормативен характер и е приет преди приемането на АПК, при действието на ЗНА, в редакцията след изм. с ДВ бр.55 от 17.06.2003 г., който към онзи момент е уреждал правилата за издаването на нормативните административни актове.

Съгласно чл.2 ал.1 ЗНА в посочената редакция, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията, от закон или указ. Компетентността на общинските съвети да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирано в чл.8 ЗНА. Отделно от това чл.21 ал.2 от ЗМСМА също съдържа генерално законово овластяване на Общинския съвет да приема наредби в изпълнение на правомощията си. Правомощията на Общинския

съвет са уредени в чл.21 от ЗМСМА, като съобразно ал.13 той може да определя изисквания за дейността на физическите и юридическите лица на територията на Общината, които произтичат от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места. При тази нормативна рамка съдът приема, че Общински съвет Смядово е материално и териториално компетентен чрез Наредба да приема правила относно поставянето на рекламни съоръжения на територията на Община Смядово.

Оспореният акт отговаря на изискванията за форма, при приемането му не са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото както вече бе посочено по-горе, към онзи момент не са съществували никакви специални правила, а Наредбата е приета на заседание на ОС при наличие на кворум и с необходимото мнозинство.

По отношение съответствието на оспорената разпоредба с материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно чл.15 ал.1 от ЗНА нормативният акт трябва да съответства на Конституцията на Република България и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Съгласно чл.20 ал.2 т.2 от процесната Наредба Комисията по рекламна дейност може да откаже разполагането на рекламни, информационни и монументално - декоративни елементи в случаите когато заявителят е нарушавал системно или грубо изискванията на тази наредба или сключените с общината договори при или по повод разполагането на други рекламни, информационни и монументално - декоративни елементи.

Законът за ограничаване на административното регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, който урежда общите правила за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, предвижда, че при административното регулиране на стопанската дейност държавните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат изисквания, ограничения и тежести, които водят до ограничаване на конкуренцията или които не са необходими за постигане на целите на закона – чл.3 ал.2 и ал.3. Целта на закона е дефинирана в чл.1 ал.2 – тя е да улесни и насърчи извършването на стопанска дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол. Съгласно чл.3 ал.3 от ЗОАРАКСД при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона.

Съпоставяйки текста на ЗОАРАКСД и атакуваната разпоредба на общинската Наредба, очевидно е, че с оспорения текст от Наредбата е въведено неравенство на стопанските субекти, изразяващо се в ограничаване на кръга от лица, имащи право да поставят рекламни

съоръжения, като е въведена административна пречка за тези от тях, които според органа на местното самоуправление са извършили системно или грубо нарушение на Наредбата или сключените с Общината договори. Текстът създава предпоставки за нееднакво третиране на субектите при упражняването на оперативната самостоятелност на органа на местното самоуправление, доколкото в Наредбата не е дефинирано какво се приема за системно и какво за грубо нарушение на Наредбата или на сключените с Общината договори. Тази неяснота несъответства и на изискванията на чл.6 от ЗОАРАКСД, който налага публично оповестяване на следваната политика и създадената практика при прилагането на нормативните актове, свързани с административното регулиране на стопанската дейност. Предвиденото ограничение надхвърля обществено оправданите граници и нито би улеснило, нито би насърчило стопанската дейност на територията на Община Смядово. Още повече, че в разпоредбата на чл.23 на ЗОАРАКСД са предвидени мерки, при нарушаване на нормативните изисквания, като те се определят единствено със закон. Предвидената мярка в такавуната норма на общинската Наредба не е посочена като законова такава.

По тези съображения съдът приема, че оспореният текст от Наредбата на ОБС Смядово противоречи на Закона за ограничаване на административното регулиране и административен контрол върху стопанската дейност и като такъв следва да бъде отменен.

За да е законосъобразен един акт е необходимо да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материалноправните изисквания и да съответства на целта на закона. Липсата на която и да е от горните предпоставки води до незаконосъобразност на оспорения акт и е основание за отмяната му.

Атакуваната пред съда наредба е приета при спазване на визираната за това процедура и от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност, като е спазена и изискуемата писмена форма. Оспорената разпоредба е незаконосъобразна поради противоречието и с материалноправни норми от по-висок ранг, тъй като по смисъла на чл.7 ал.2 от ЗНА наредбата представлява нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Чл.8 от ЗНА и чл.76 ал.3 от АПК предвиждат, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по - висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Отделно от това, съобразно разпоредбата на чл.15 от ЗНА, наредбата трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен и ако противоречат на нормативен акт от по-висока степен, се прилага последния. Именно поради това с наредба не могат да се създават разпоредби, които влизат в противоречие с нормативен акт от по-висока степен.

В настоящия казус атакуваната разпоредба на чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационна дейност в Община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово уреждат обществени отношения, които са регулирани от нормативен акт с по-висок ранг, както и противоречи на такъв нормативен акт.

Несъмнено, общинските съвети разполагат с правомощието да издават нормативни актове, с които уреждат, съобразно нормативни актове от по-висока степен обществени отношения от местно значение. Както бе споменато по-горе обаче, разпоредбата на чл.8 от ЗНА поставя изискването нормите на наредбите изцяло да бъдат съобразени с относимите норми на съответния закон. Това е предпоставка за тяхната законосъобразност.

С оглед изложените съображения съдът намира, че разпоредбите разпоредба на чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационна дейност в Община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора, на Окръжна прокуратура град Шумен следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 20.00 лева, представляващи заплатен депозит за публикация в «Държавен вестник».

Водим от горното, Шуменският административен съд

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.20 ал.2 т.2 от Наредбата за рекламната и информационна дейност в Община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово.

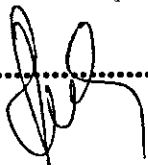
ОСЪЖДА Общински съвет град Смядово да заплати на Окръжна прокуратура - Шумен направените по делото разноски в размер на 20.00 (двадесет лева) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България град София в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се изпрати на страните по реда на чл.137 във вр. с чл.138 ал.1 от АПК.

Решението, след влизането му в законна сила, да се ОБЯВИ по реда на чл.194 от АПК, а именно по начина, по който е била обявена Наредба за управление на общински пътища на територията на Община Смядово, приета с Решение №135 по Протокол №3/08.04.2009 г. от заседание на Общинския съвет Смядово.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

